

управлінських задач, включаючи залучення ресурсів на розвиток підприємств чи скорочення погашення кредиторської заборгованості, зміна структури акціонерного капіталу чи подолання небажаних для керівництва підприємства тенденцій її зміни. Використання цього інструмента не вимагає від підприємства-емітента настільки значних витрат як наприклад одержання довгострокових кредитів на інвестиції. Однак воно припускає проведення ретельно спланованої і добре підготовленої емісійної політики і поточної роботи з підтримки ліквідності уже випущених цінних паперів.

Література:

1. Миколишин М. М. Передумови формування емісійної політики банків / М. М. Миколишин // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Сер. : Економіка і менеджмент . - 2012. - № 1. - С. 157-168.
2. Ткачук Н. М. Власний капітал комерційних банків як складова капіталу банківської системи України / Н. М. Ткачук // Вісник Технологічного університету Поділля. – 2004. – №6. – С.245 – 252.
3. Емісійна діяльність банку [Електронний ресурс]: Національний банк України - Режим доступу: www.bank.gov.ua
4. Васюренко, О.В. Банківські операції [Текст]: навч. посіб. – К.: Т-во “Знання”, КОО, 2002. – 255 с.

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Стойков Д.І.

студент 4 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ВАЛЮТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ НА ЕТАПІ ІНТЕГРАЦІЇ У СВІТОВИЙ ФІНАНСОВИЙ ПРОСТІР

Кожна країна в своєму розвитку, коли обирає яким шляхом йти, стоїть перед великою кількістю альтернативних варіантів майбутнього результату. Дійсно, передбачити, яким конкретно буде результат варіант розвитку однозначно не можливо, і тим більше, яким буде, результат обраної альтернативи. Але детальне дослідження сучасних процесів, що відбуваються в світі, досвіду країн, які успішно пристосувалися і розвиваються в умовах ущільнення зв'язків та підвищення взаємної залежності, зниження ризику помилки можливе. Україна сьогодні майже не представлена на міжнародних валютних ринках. Фундаментальною причиною цього є слабкість національної економіки [1].

Входження України в систему світового фінансового ринку в сучасних умовах має певні особливості, зумовлені переважно отриманням незалежності.

Це знайшло відображення в політичних актах, відповідних нормативно-правових документах. Головним економіко-правовим документом, який регламентує розвиток зовнішньоекономічної діяльності України, і, відповідно, включення її в систему світового господарства, є Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» який був прийнятий 16 квітня 1991 р. Він передбачав, що суб'єктами міжнародних економічних відносин можуть бути юридичні особи, які знаходяться на території України. З прийняттям цього закону Україна зробила перший крок до виходу у світовий фінансовий простір.

Процес інтеграції як економічне явище є об'єктивним наслідком посилення взаємозалежності процесів економічного життя. Глобалізація фінансових і валютних потоків змушує відкриті економіки країн оцінити можливості використання валютного регулювання як елемента економічної політики. Глобальні ринки створюють великі можливості для зростання ефективності бізнесу.

Тому інтеграція України в світовий валютний ринок є одним із пріоритетних завдань, які стоять перед українською економікою. Без вирішення яких неможливо буде досягнути стійкого економічного зростання економіки.

У сучасних нестабільних умовах досить гостро проявляється питання щодо подальшої розробки та вдосконалення науково-методичних засад функціонування національного валютного ринку. Інтеграція України до світового співтовариства зумовлює необхідність вдосконалення функціонування її валютного ринку як механізму, який забезпечує взаємозв'язок між вітчизняною і світовою фінансовою системою. Таким чином, в результаті підвищення впливу процесів глобалізації на економіку України і в умовах світової фінансової кризи, проблеми підвищення ефективності функціонування вітчизняного валютного ринку набувають особливої актуальності [2].

Важливою для розвитку валютної політики України є її інтеграція з країнами ЄС. У стратегічному плані вона дозволяє досягти три взаємопов'язаних цілі:

- * привести макроекономічну політику у відповідність із сучасними потребами світових інтеграційних процесів;
- * забезпечити країні довгострокову перспективу розвитку і перетворити її в міцну економічно і політично незалежну державу;
- * підвищення ефективності валютної політики шляхом вдосконалення механізмів її формування та реалізації.

На практиці це дозволить:

- * знизити залежність внутрішнього ринку від американського долара і поступове його витіснення з готівкових і безготівкових розрахунків;
- * модифікувати валютну базу курсової політики НБУ;
- * удосконалити валютну структуру міжнародних резервів і зовнішніх запозичень;
- * розвивати кредитне співробітництво з країнами ЄС;
- * підвищити ліквідність ринку європейської валюти в Україні.

Підводячи підсумок дослідженню валютної системи і валютного ринку,

слід зазначити наступне: лібералізація валютного ринку, повинна проводитися в умовах досягнутої макроекономічної стабільності, міцного валютно-фінансового становища країни, здорової і ефективно функціонуючої банківської системи [3]. Реформи, які в цьому випадку проводяться, досягають своїх цілей, стають стимулом для розвитку зовнішньоекономічної діяльності та інтеграції національної економіки в систему світового господарства.

Література:

1. Фесик Н.Ю. Актуальні проблеми функціонування валютного ринку в Україні та шляхи їх подолання [Електронний ресурс] / Н.Ю. Фесик, М.Г. Марич – Режим доступу: <http://intkonf.org>.

2. Луцишин З.О. Стратегія економічної інтеграції України в умовах фінансової глобалізації / З.О. Луцишин // Зовнішня торгівля. – 2009. – № 3–4. – С. 128–131.

3. Ковалевський А.О. Проблеми розвитку валютної системи та валютного ринку в Україні, шляхи їх вирішення [Електронний ресурс] / А.О. Ковалевський, Т.В. Челишева. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com>.

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Христюк І.В.

студентка 4 курсу спеціальності «Фінанси та кредит»
Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

РОЛЬ ТА МІСЦЕ БАНКІВСЬКИХ ПЛАТІЖНИХ КАРТОК У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Необхідність раціоналізації платіжної системи країни зумовлює процес поступового зменшення обсягів операцій з готівкою на користь безготівкових форм розрахунків. Одним із інструментів безготівкових розрахунків є платіжна картка. Проведення операцій з використанням платіжних карток, зокрема банківських, сприяє прозорості та пришвидшенню оборотності коштів у країні, зниженню видатків на забезпечення готівково-грошового обігу, зниженню рівня тінізації національної економіки, залученню додаткових коштів фізичних та юридичних осіб до банківської системи.

Динамічний розвиток банківської інфраструктури відкриває широкі можливості для використання банківських платіжних карток, що сприяє активному розширенню цього виду послуг. Потенціал ринку банківських платіжних карток реалізовано не повністю і банківські установи шукають нові шляхи його освоєння, намагаючись зацікавити клієнта саме таким видом банківського продукту.

В Україні на фоні значних обсягів емісії платіжних карток банками та